

АНОТАЦІЯ

Івасютин І.М. Інформаційно-комунікативне забезпечення розвитку територіальної громади. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування. Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ, 2026.

Дисертаційне дослідження присвячено вирішенню актуального наукового завдання, яке полягає в розробці пропозицій щодо удосконалення інформаційно-комунікативного забезпечення розвитку територіальної громади.

Доведено, що інформаційно-комунікативне забезпечення системи управління територіальною громадою в умовах децентралізації виступає стратегічним ресурсом, який визначає її адаптивність, саморозвиток і конкурентоспроможність та забезпечує перехід до відкритого, орієнтованого на громадянина публічного управління. Обґрунтовано доцільність трактування інформаційно-комунікативного забезпечення як комплексної соціотехнічної системи, що інтегрує інформаційні потоки, канали взаємодії, нормативно-правові інструменти та людські ресурси і реалізується через організаційно-технологічні, правові й соціальні механізми створення, обробки, зберігання, передачі та використання інформації для підготовки, прийняття й контролю управлінських рішень, забезпечення прозорості, підзвітності та зворотного зв'язку з населенням. Систематизовано наукові підходи до суміжних категорій та уточнено відмінність між інформаційним забезпеченням як обігом даних і знань та комунікативним забезпеченням як процесом їх передавання й осмислення у взаємодії суб'єктів управління. Визначено основні функції й етапи організації інформаційного забезпечення, а також встановлено, що результативність такої системи залежить від поєднання цифрових сервісів участі з єдиною інформаційною стратегією, розвитком інфраструктури, цифрової грамотності та кіберзахисту, тоді як дефіцит ресурсів і компетенцій, дубльованість даних, недовіра населення, нестабільність

регуляторного середовища та кіберзагрози формують основні бар'єри її розвитку.

Досліджено механізми, форми та методи інформаційно-комунікативного забезпечення органів місцевого самоврядування як ключового чинника результативності публічного управління в умовах децентралізації, цифрової трансформації та відбудови постраждалих територій. Обґрунтовано, що якість інформаційної політики громади визначається не лише швидкістю обміну даними, а й здатністю органів влади забезпечувати відкритість, підзвітність, зворотний зв'язок і реальну партисипацію громадян через інструменти е-урядування та е-демократії. Систематизовано принципи функціонування інформаційно-комунікативних систем (достовірність і повнота інформації, правомірність доступу, стандартизація й уніфікація даних, захист персональної інформації та кібербезпека) і показано їх нормативне закріплення у національному законодавстві та наближення до європейських стандартів. Визначено структуру інструментарію та окреслено комплекс механізмів реалізації (технологічні, організаційно-управлінські, соціально-комунікативні, нормативно-правові), а також узагальнено переваги цифровізації для місцевої влади й мешканців громади. Запропоновано інтегрований механізм, що поєднує інформаційно-аналітичний, інтерактивно-комунікативний, організаційно-правовий, нормативно-захисний та освітньо-мотиваційний блоки й орієнтований на підвищення обґрунтованості управлінських рішень, якості послуг і довіри до місцевої влади.

Досліджено законодавче регулювання інформаційно-комунікативної взаємодії органів місцевої влади з громадою як інституційної основи прозорості, підзвітності та участі громадян у місцевому врядуванні в умовах цифрової трансформації. Показано, що розвиток інформаційного суспільства та зростання управлінських завдань вимагають системної інформатизації діяльності органів влади, переходу до електронних форм комунікації та закріплення стандартів доступу до інформації, відкритих даних і захисту персональної інформації. Узагальнено національну правову рамку, сформовану конституційними гарантіями свободи інформації, права на звернення та участь в управлінні, а також спеціальними законами у сферах інформації, місцевого самоврядування, доступу

до публічної інформації, електронної ідентифікації та довірчих послуг, інформатизації, офіційної статистики і звернень громадян, що визначають обов'язки органів влади щодо оприлюднення, реагування на запити та організації громадських консультацій. Окреслено еволюцію державної політики інформатизації та електронного урядування через ключові програмні й регуляторні акти, а також відзначено вплив міжнародних стандартів (ООН, Рада Європи, Орхуська конвенція) на формування принципів «максимального оприлюднення», обмеження винятків, процедурності доступу, відкритості засідань і захисту викривачів. Виявлено проблемні аспекти чинного нормативного поля, зокрема фрагментарність і недостатню узгодженість окремих норм, брак уніфікованих організаційно-технологічних процедур роботи з інформацією та нерівномірність інституційного оформлення інформаційних підрозділів на місцевому рівні, що знижує спроможність громад забезпечувати стабільну якість комунікації, кіберзахист і клієнтоорієнтованість цифрових сервісів.

Проаналізовано організаційну структуру інформаційно-комунікативного забезпечення розвитку територіальної громади як ключову управлінську підсистему, що в умовах децентралізації, цифровізації та євроінтеграційних трансформацій визначає якість прийняття рішень, прозорість діяльності органів місцевого самоврядування, рівень участі мешканців і довіру до місцевої влади. Обґрунтовано, що інформаційна функція в сучасній громаді виходить за межі допоміжного «технічного» забезпечення та набуває статусу стратегічного ресурсу, який потребує цілеспрямованого організаційного дизайну, чіткого розподілу відповідальності, координації інформаційних потоків і інтеграції цифрових каналів у загальну систему управління розвитком. Виявлено проблемні аспекти чинних організаційних моделей, зокрема розпорошення інформаційних функцій між підрозділами без визначеного центру координації, дублювання повноважень, дефіцит кадрової спроможності ІКТ-напряму, відсутність комунікативних стратегій і системи моніторингу зворотного зв'язку, що знижує оперативність реагування, підсилює асиметрію інформації та обмежує сервісно-орієнтований характер взаємодії з громадянами і зовнішніми стейкхолдерами. На основі

порівняльного підходу за інституційно-організаційними, технологічними, комунікативними та соціально-інклюзивними критеріями показано наявність розриву між формальною цифровою присутністю громад (вебсайти, сторінки в соціальних мережах) і реальним рівнем управлінської цифрової зрілості (електронний документообіг, електронізація процесів, інтеграція з державними платформами, доступність для вразливих груп), що особливо загострюється у малих громадах.

Досліджено підходи до оцінки соціально-економічної результативності діючих у територіальній громаді інформаційно-комунікативних ресурсів в умовах децентралізації, цифрової трансформації та воєнних викликів, що обумовлюють зростання ролі цифрових каналів і даних як управлінського ресурсу місцевого розвитку. Обґрунтовано доцільність індексного підходу, побудованого на дев'яти взаємопов'язаних напрямках (інституційна спроможність, цифрові послуги й інфраструктура, цифрові навички, цифрова економіка, галузева цифровізація, інструменти е-врядування та е-демократії, безпеково-кіберзахисний вимір тощо), який забезпечує порівнюваність результатів у регіональному та локальному розрізах і дозволяє простежити перехід від «цифрової присутності» до «цифрової трансформаційності» управління. На основі регіональних індикаторів і їх адаптації до рівня громад встановлено диференціацію цифрової зрілості та результативності використання інформаційно-комунікативних ресурсів, зумовлену нерівномірністю розвитку людського капіталу, інфраструктурної забезпеченості та організаційної спроможності органів місцевого самоврядування. Визначено, що найбільш критичними обмеженнями соціально-економічного ефекту виступають дефіцит цифрових навичок і фрагментарність управлінської інтеграції цифрових рішень, тоді як наявність базової інфраструктури без інституціоналізації цифрової політики не забезпечує сталих управлінських і сервісних результатів.

Досліджено можливості застосування SWOT-аналізу для комплексної діагностики системи інформаційно-комунікативного забезпечення місцевих органів влади та територіальної громади в умовах децентралізації, цифровізації та воєнно зумовленої турбулентності, коли якість інформаційних потоків і

комунікативних механізмів безпосередньо впливає на результативність управлінських рішень, рівень довіри, соціальну згуртованість і стійкість розвитку території. Обґрунтовано, що поєднання внутрішньої діагностики (сильних/слабких сторін) із зовнішнім контекстом (можливостей/загроз) дозволяє виявити інституційні та технологічні опори системи (наявність формалізованих комунікативних функцій, офіційних цифрових ресурсів, елементів е-врядування, практик відкритих даних, досвіду участі в проєктах міжнародної технічної допомоги), водночас окреслюючи «вузькі місця» (відсутність стратегічно орієнтованої комунікативної політики, нерівномірність цифрових компетентностей, обмеженість кадрово-фінансових ресурсів, недостатня інклюзивність та доступність контенту). Встановлено, що зовнішнє середовище формує значний резерв розвитку через державні й регіональні програми цифрової трансформації, інструменти електронної демократії, грантові та транскордонні ініціативи і міжсекторальні партнерства, однак одночасно підсилює ризики інформаційної небезпеки (дезінформації, маніпуляцій), кібератак, бюджетних обмежень, кадрового дефіциту та зниження громадянської активності в умовах інформаційної перевантаженості.

Досліджено пріоритетні напрями розвитку інформаційно-комунікативної взаємодії місцевих органів влади та територіальної громади в умовах децентралізації, цифрової трансформації та зростання безпекових ризиків. Обґрунтовано, що інформаційно-комунікативна взаємодія має розглядатися як системний механізм сервісного врядування, який поєднує інституційну організацію комунікацій, цифрові канали взаємодії, інструменти електронної демократії та процедури зворотного зв'язку. Визначено ключові пріоритети модернізації: інституціоналізацію комунікативної політики громади й інтеграцію її у стратегічне планування; стандартизацію та правову визначеність цифрових процедур; технологічну інтеграцію СЕД/CRM/порталів участі й аналітичних панелей; підвищення кіберстійкості та протидію дезінформації; забезпечення інклюзивності та доступності сервісів; розвиток цифрових компетентностей персоналу і населення. Доведено, що реалізація окреслених напрямів формує

передумови для підвищення прозорості та підзвітності, посилення довіри до місцевої влади, активізації громадянської участі та зростання ефективності управлінських рішень, що в сукупності забезпечує стійкий розвиток територіальних громад у кризових і післякризових умовах.

Обґрунтовано, що удосконалення інфраструктури інформаційно-комунікативного забезпечення системи управління територіальною громадою виступає стратегічною передумовою підвищення якості місцевого врядування в умовах децентралізації, цифрової трансформації та зростання безпекових викликів. Визначено, що перехід від фрагментарного використання ІКТ до інтегрованої цифрової екосистеми має забезпечити безперервний обмін даними, прозорість управлінських процедур, розширення електронних послуг і дієві механізми громадської участі. Доведено, що реалізація запропонованих підходів сприятиме скороченню управлінських витрат і строків надання послуг, підвищенню підзвітності органів влади, зростанню довіри мешканців і формуванню інституційної стійкості громади, що є необхідною умовою її сталого розвитку та адаптивності у кризових і післякризових умовах.

Обґрунтовано, що оптимізація техніко-технологічного забезпечення інформаційно-комунікативної системи управління територіальною громадою є базовою умовою підвищення результативності місцевого врядування, оперативності управлінських процедур і стійкості цифрових сервісів у середовищі зростання інформаційних навантажень та кіберризиків. Визначено, що техніко-технологічний компонент має розглядатися як інтегрована архітектура апаратних, мережових і програмних засобів, здатна забезпечувати безперервність електронних послуг, інтероперабельність локальних і національних цифрових платформ, масштабованість обчислювальних ресурсів та належний рівень захисту даних. Проаналізовано ключові напрями оптимізації, які охоплюють модернізацію серверної та мережевої інфраструктури, перехід до високопродуктивних рішень із використанням технологій віртуалізації та кластеризації, упровадження хмарних сервісів і резервних майданчиків збереження даних, розвиток захищених каналів зв'язку та систем безперебійного живлення. Доведено, що застосування

відмовостійких підходів (резервування, географічне дублювання, «гарячі» конфігурації) у поєднанні з інструментами кіберзахисту та стандартизованими процедурами доступу мінімізує ризики технічних збоїв і втрат інформації, підвищує надійність електронного документообігу, реєстрових систем і сервісів взаємодії з мешканцями. Аргументовано, що модель «оплата за використання» та багатоканальне фінансування (місцеві бюджети, державні програми цифровізації, міжнародна технічна допомога) створюють передумови раціоналізації витрат і прискорення цифрової трансформації громад, водночас потребуючи розвитку кадрового потенціалу (цифровий менеджмент, адміністрування інфраструктури, аналітика даних, кібербезпека). Узагальнено, що комплексна оптимізація техніко-технологічного забезпечення формує стійку, безпечну й масштабовану цифрову основу для прозорого управління, підвищення якості муніципальних послуг і наближення практик е-врядування територіальних громад до європейських стандартів.

Ключові слова: публічне управління/державне управління, інформаційно-комунікативне забезпечення, територіальні громади/територіальна громада, електронне урядування/е-врядування, місцеве самоврядування, електронні послуги, цифрові технології, органи місцевого самоврядування/місцеві органи самоврядування, диджиталізація/діджиталізація/цифровізація, цифрові інструменти, взаємодія, цифрова трансформація, інформаційно-комунікаційні технології, децентралізація, комунікаційна стратегія.

ABSTRACT

Ivasiutyn I.M. Information and communication support for the development of the territorial community. – Qualification scientific work on the rights of the manuscript.

Thesis for the degree of Doctor of Philosophy in Public Management and Administration, specialty 281 Public Management and Administration. Vasyl Stefanyk Carpathian National University of the Ministry of Education and Science of Ukraine, Ivano-Frankivsk, 2026.

This dissertation research is devoted to addressing a topical scientific problem,

which consists of developing proposals for improving the information and communication support for the development of local communities.

It has been demonstrated that the information and communication support for the territorial community management system in the context of decentralisation acts as a strategic resource that determines its adaptability, self-development and competitiveness, and ensures the transition to open, citizen-oriented public administration. The feasibility of treating information and communication support as a complex socio-technical system that integrates information flows, channels of interaction, regulatory and legal instruments and human resources, and is implemented through organisational, technological, legal and social mechanisms for the creation, processing, storage, transmission and use of information to prepare, adopt and monitor management decisions, and to ensure transparency, accountability and feedback from the public. Scientific approaches to related categories have been systematised, and the distinction between information support as the circulation of data and knowledge and communicative support as the process of their transmission and interpretation in the interaction of management actors has been clarified. The main functions and stages of organising information support have been identified, and it has been established that the effectiveness of such a system depends on the combination of digital participation services with a unified information strategy, infrastructure development, digital literacy and cyber security, whilst a shortage of resources and expertise, data duplication, public mistrust, an unstable regulatory environment and cyber threats constitute the main barriers to its development.

The mechanisms, forms and methods of information and communication support for local self-government bodies have been examined as a key factor in the effectiveness of public administration in the context of decentralisation, digital transformation and the reconstruction of affected territories. It is argued that the quality of a community's information policy is determined not only by the speed of data exchange, but also by the ability of authorities to ensure openness, accountability, feedback and genuine citizen participation through e-governance and e-democracy tools. The principles governing the functioning of information and communication systems (accuracy and completeness of information, lawful access, standardisation and unification of data, protection of personal

information and cybersecurity) have been systematised, and their enshrinement in national legislation and alignment with European standards have been demonstrated. The structure of the toolkit has been defined and a set of implementation mechanisms (technological, organisational and managerial, socio-communicative, regulatory and legal) has been outlined, whilst the benefits of digitalisation for local authorities and community residents have been summarised. An integrated mechanism is proposed, combining information-analytical, interactive-communicative, organisational-legal, regulatory-protective and educational-motivational components, and aimed at improving the soundness of management decisions, the quality of services and trust in local authorities.

The legislative and regulatory framework governing the information and communication interaction between local authorities and the community has been examined as the institutional basis for transparency, accountability and citizen participation in local governance in the context of digital transformation. It is demonstrated that the development of the information society and the increasing demands of administrative tasks require the systematic digitisation of government activities, a transition to electronic forms of communication, and the establishment of standards for access to information, open data and the protection of personal information. The national legal framework is summarised, comprising constitutional guarantees of freedom of information, the right to petition and participate in governance, as well as specific laws in the fields of information, local self-government, access to public information, electronic identification and trust services, informatisation, official statistics and citizens' appeals, which define the obligations of public authorities regarding disclosure, responding to requests and organising public consultations. The evolution of state policy on informatisation and e-governance is outlined through key legislative and regulatory acts, and the influence of international standards (UN, Council of Europe, the Aarhus Convention) on the formation of the principles of 'maximum disclosure', the limitation of exceptions, access procedures, the openness of meetings and the protection of whistleblowers. Problematic aspects of the current regulatory framework have been identified, in particular the fragmentation and lack of coordination of individual

provisions, the lack of unified organisational and technological procedures for handling information, and the inconsistency in the institutional structure of information departments at the local level, which reduces the ability of communities to ensure stable communication quality, cyber security and the customer-centricity of digital services.

The organisational structure of information and communication support for the development of the territorial community has been analysed as a key management subsystem which, in the context of decentralisation, digitalisation and European integration transformations, determines the quality of decision-making, the transparency of local government activities, the level of resident participation and trust in local authorities. It is argued that the information function in a modern community goes beyond auxiliary ‘technical’ support and acquires the status of a strategic resource requiring a purposeful organisational design, a clear division of responsibilities, coordination of information flows, and the integration of digital channels into the overall development management system. Problematic aspects of existing organisational models have been identified, in particular the fragmentation of information functions across departments without a defined coordination centre, duplication of powers, a shortage of ICT staff capacity, the absence of communication strategies and a feedback monitoring system, which reduces responsiveness, exacerbates information asymmetry and limits the service-oriented nature of interaction with citizens and external stakeholders. Using a comparative approach based on institutional-organisational, technological, communication and social-inclusivity criteria, this study demonstrates a gap between the formal digital presence of local authorities (websites, social media pages) and the actual level of administrative digital maturity (electronic document management, process digitisation, integration with state platforms, accessibility for vulnerable groups), which is particularly acute in small communities.

Approaches to assessing the socio-economic effectiveness of information and communication resources operating within a local community have been examined in the context of decentralisation, digital transformation and military challenges, which are driving the growing role of digital channels and data as a management resource for local development. The feasibility of an index-based approach, built on nine interrelated areas

(institutional capacity, digital services and infrastructure, digital skills, the digital economy, sectoral digitalisation, e-governance and e-democracy tools, the security and cyber-protection dimension, etc.), which ensures the comparability of results at regional and local levels and allows for tracking the transition from ‘digital presence’ to ‘digital transformability’ in governance. Based on regional indicators and their adaptation to the community level, differences in digital maturity and the effectiveness of information and communication resource utilisation have been identified, driven by uneven development of human capital, infrastructure provision and the organisational capacity of local authorities. It has been determined that the most critical constraints on the socio-economic impact are the lack of digital skills and the fragmented nature of the administrative integration of digital solutions, whilst the presence of basic infrastructure without the institutionalisation of digital policy does not ensure sustainable administrative and service outcomes.

The study examines the potential application of SWOT analysis for a comprehensive assessment of the information and communication support system for local authorities and territorial communities in the context of decentralisation, digitalisation and war-induced turbulence, where the quality of information flows and communication mechanisms directly influences the effectiveness of management decisions, the level of trust, social cohesion and the sustainability of the territory’s development. It is argued that combining internal diagnosis (strengths/weaknesses) with the external context (opportunities/threats) allows for the identification of the system’s institutional and technological foundations (the presence of formalised communication functions, official digital resources, elements of e-governance, open data practices, experience of participation in international technical assistance projects), whilst simultaneously identifying critical “bottlenecks” (lack of a strategically oriented communication policy, uneven digital competencies, limited human and financial resources, insufficient inclusivity and accessibility of content). It has been established that the external environment creates significant potential for development through national and regional digital transformation programmes, e-democracy tools, grant and cross-border initiatives, and cross-sectoral partnerships, yet simultaneously exacerbates

the risks of information threats (disinformation, manipulation), cyberattacks, budgetary constraints, staff shortages and a decline in civic engagement amidst information overload.

The study examines priority areas for the development of information and communication interaction between local authorities and the territorial community in the context of decentralisation, digital transformation and growing security risks. It is argued that information and communication interaction should be viewed as a systemic mechanism of service-oriented governance, combining the institutional organisation of communications, digital channels of interaction, e-democracy tools and feedback procedures. Key priorities for modernisation have been identified: the institutionalisation of the community's communication policy and its integration into strategic planning; the standardisation and legal certainty of digital procedures; the technological integration of SED/CRM/participation portals and analytical dashboards; enhancing cyber resilience and countering disinformation; ensuring the inclusivity and accessibility of services; and developing the digital competencies of staff and the public. It has been demonstrated that the implementation of the outlined directions creates the preconditions for enhancing transparency and accountability, strengthening trust in local authorities, stimulating civic participation and increasing the effectiveness of management decisions, which collectively ensures the sustainable development of territorial communities in crisis and post-crisis conditions.

It is argued that improving the information and communication infrastructure of the territorial community management system is a strategic prerequisite for enhancing the quality of local governance in the context of decentralisation, digital transformation and growing security challenges. It has been determined that the transition from the fragmented use of ICT to an integrated digital ecosystem should ensure continuous data exchange, transparency of administrative procedures, the expansion of e-services, and effective mechanisms for public participation. It has been demonstrated that the implementation of the proposed approaches will contribute to reducing administrative costs and service delivery times, increasing the accountability of public authorities, boosting residents' trust, and fostering the institutional resilience of the community,

which is a necessary condition for its sustainable development and adaptability in crisis and post-crisis conditions.

It is argued that optimising the technical and technological infrastructure of the information and communication system for local community governance is a fundamental prerequisite for improving the effectiveness of local governance, the efficiency of administrative procedures, and the resilience of digital services in an environment of increasing information loads and cyber risks. It is determined that the technical and technological component should be viewed as an integrated architecture of hardware, network and software resources, capable of ensuring the continuity of electronic services, the interoperability of local and national digital platforms, the scalability of computing resources and an adequate level of data protection. Key areas for optimisation have been analysed, covering the modernisation of server and network infrastructure, the transition to high-performance solutions using virtualisation and clustering technologies, the implementation of cloud services and backup data storage sites, and the development of secure communication channels and uninterruptible power supply systems. It has been demonstrated that the application of fault-tolerant approaches (redundancy, geographical replication, ‘hot’ configurations) in combination with cyber-security tools and standardised access procedures minimises the risks of technical failures and data loss, and enhances the reliability of electronic document management, registry systems and services for interacting with residents. It is argued that the ‘pay-as-you-go’ model and multi-channel funding (local budgets, state digitalisation programmes, international technical assistance) create the conditions for rationalising expenditure and accelerating the digital transformation of communities, whilst requiring the development of human resource capacity (digital management, infrastructure administration, data analytics, cybersecurity). It is summarised that the comprehensive optimisation of technical and technological support forms a sustainable, secure and scalable digital foundation for transparent governance, improving the quality of municipal services and bringing the e-governance practices of local communities closer to European standards.

Keywords: public management/ administration, information and communication support, local communities/local community, e-government, local self-government, e-

services, digital technologies, local self-government bodies/local self-government authorities, digitization/digitalization, digital tools, interaction, digital transformation, information and communication technologies, decentralization, communication strategy.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті в наукових фахових виданнях України категорії Б:

1. Бурик З., Івасютин І. Диджиталізація в системі публічного управління. *Публічне управління і політика*. 2025. (2(6)). *Особистий внесок (0,23 д.а.): Визначено тенденції диджиталізації в системі публічного управління України упродовж 2019–2024 років (0,56 д.а.)*.

DOI: <https://doi.org/10.70651/3041-2498/2025.2.04>

URL: <https://www.eu-scientists.com/index.php/pmap/article/view/107>

2. Івасютин І. Вплив цифровізації на ефективність комунікації в системах місцевого самоврядування. *Філософія та управління*. 2025. (8(4)). *(0,44 д.а.)*.

DOI: <https://doi.org/10.70651/3041-248X/2025.4.02>

URL: <https://www.eu-scientists.com/index.php/fag/article/view/151>

3. Івасютин І. М. Економічний ефект від впровадження цифрових технологій в управлінні територіальними громадами. *Міжнародний науковий журнал "Інтернаука"*. Серія: "Економічні науки". 2025. № 4. *(0,64 д.а.)*.

DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2025-4-10884>

URL: <https://www.inter-nauka.com/issues/economic2025/4/10884>

4. Івасютин І. М., Руденко А. В. Напрями розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії місцевих органів влади та територіальної громади. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 4. С. 13-17. *Особистий внесок (0,53 д.а.): Охарактеризовано сучасні напрями розвитку інформаційно-комунікаційної взаємодії місцевих органів влади та територіальної громади (0,74 д.а.)*.

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-4-3>

URL: <https://apie.org.ua/uk/napriami-rozvitku-%d1%96nformatc%d1%96ino>

[komun/](#)

5. Івасютин І. М., Жук О. І. Механізми інформаційно-комунікативного забезпечення органів місцевого самоврядування. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 5. С. 33-38. *Особистий внесок (0,68 д.а.): Обґрунтовано механізми інформаційно-комунікативного забезпечення органів місцевого самоврядування (0,89 д.а.)*.

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-5-7>

URL: <https://apie.org.ua/uk/mehan%d1%96zmi-%d1%96nformatc%d1%96ino-komun%d1%96kativn/>

6. Івасютин І.М., Жук О.І. Удосконалення інфраструктури інформаційно-комунікативного забезпечення управління територіальною громадою. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 6. С. 13-19. *Особистий внесок (0,56 д.а.): Визначено напрями удосконалення інфраструктури інформаційно-комунікативного забезпечення управління територіальною громадою (0,68 д.а.)*.

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-6-3>

URL: <https://apie.org.ua/uk/udoskonalennia-%d1%96nfrastrukturi-%d1%96nform/>

Публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

7. Івасютин І.М. Інформаційно-комунікативна система розвитку територіальної громади. *Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти*: матеріали X Всеукраїнська науково-практична конференція (м. Ужгород, 5 грудня 2025). С. 45-46. *(0,13 д.а.)*.

URL: <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/98990>

8. Івасютин І.М. Механізми та методи інформаційно-комунікаційного забезпечення органів місцевого самоврядування в умовах цифрової трансформації. *Забезпечення розвитку економіки та суспільства в умовах кризи* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції / Східноєвропейський центр наукових досліджень (Суми, 31 серпня 2025 р). С. 112-114. *(0,16 д.а.)*

URL: <https://researcheurope.org/conf-102/>

9. Івасютин І.М. Сутність інформаційно-комунікаційного забезпечення системи управління територіальною громадою. *Інноваційні технології у розвитку сучасного суспільства*: матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 16-17 жовтня 2025 р.). С. 93-95. (0,14 д.а.).

10. Івасютин І.М. Модернізація техніко-технологічної інфраструктури інформаційно-комунікативного управління територіальних громад. *Глобальна безпека та асиметричність світового господарства в умовах нестабільного розвитку економічних систем*: матеріали науково-практичної конференції (м. Кропивницький, 11 грудня 2025 р.) / упоряд. І. М. Миценко. Кропивницький : ЦНТУ, 2025. С. 220-222.